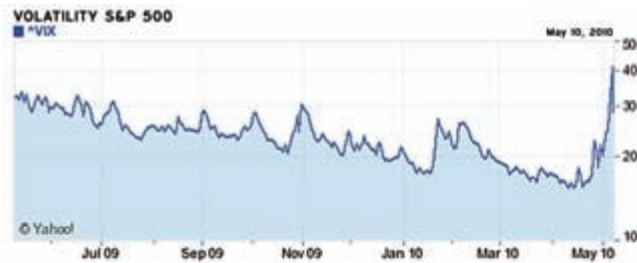

De voetafdruk van de commissie-De Wit

Jan Maarten Slagter
Directeur VEB

Procter & Gamble een paar nul-len te veel hebben ingetikt. Dat aandeel verloor in een minuut zo'n 20 dollar en de schade aan de rest van de markt was uiteindelijk ook stevig.

Of die ongekend snelle beurscrash nu door een menselijk foutje werd veroorzaakt of niet: volgens veel technisch analisten past de dip perfect in

het plaatje van een markt die al een tijdje sterk 'overbought' was en wel wat correctie kon gebruiken. En de piek in de volatiliteit (VIX-index) die door de dip ontstaan is, zou zelfs op een mooi koopmoment kunnen duiden. Maar dan moet er niet weer iemand uitschieten met het wasmiddel. ■

Met stip op 12

Als reactie op de steunmaatregelen voor de euro schoten de aandelenkoersen op het Damrak maandag 10 mei als een raket omhoog. De AEX eindigde met een winst van 7,3 procent op 335,24 punten. De beste dag van het jaar, maar net niet genoeg voor een plaats in de top 10 van beste beursdagen. Wel met stip op een keurige twaalfde plaats. Enkele individuele aandelen maakten stevige klappers: het aandeel ING won ruim 24 procent, andere banken en verzekeraars gingen met winsten tussen 10 en 15 procent de dag uit. Misschien is de beurswijsheid 'Sell in may and go away' dit jaar eens niet van toepassing. ■

BESTE BEURSDAGEN AEX SINDS 1983

	Datum	slot AEX	verschil t.o.v. vorige dag
1	11-nov-87	77,32	11,8%
2	13-okt-08	285,27	10,5%
3	24-nov-08	245,86	10,3%
4	13-mrt-03	240,25	10,0%
5	21-okt-87	101,38	9,2%
6	29-okt-08	259,58	9,1%
7	12-nov-87	84,05	8,7%
8	19-sep-08	381,83	8,6%
9	08-dec-08	248,12	8,1%
10	15-okt-02	340,59	7,7%
11	29-jul-02	361,87	7,7%
12	10-mei-10	335,24	7,3%

"Commissie-De Wit houdt aandeelhouders buiten de deur", "De Wit verschanst zich". Met hoofdeconoom Patrick Beijersbergen liep ik afgelopen maandag kritische kopteksten te verzinnen, terwijl wij vruchteloos over het Binnenhof marcheerden. Hoewel wij beiden toch vaste medewerker zijn van het grootste onafhankelijke beleggersblad van Nederland, is het ons niet gelukt bij de persconferentie van de Tijdelijke commissie onderzoek financieel stelsel binnen te komen. Alleen voor de pers, was het onverbiddelijke antwoord van de afdeling Voorlichting van de Tweede Kamer. Pijnlijk.

Dit stukje zou makkelijk wegschrijven als deze behandeling model zou staan voor het rapport dat de commissie-De Wit maandag presenteerde. Maar dat is niet zo. Het 275 pagina's tellende rapport is goed gedocumenteerd, kritisch en genuanceerd. Terwijl de commissie tijdens de openbare verhoren blootstond aan behoorlijk wat kritiek, bijvoorbeeld wat betreft de oppervlakkige vraagstelling, revancheert ze zich met dit (voorlopige) eindresultaat.

Dat wil niet zeggen dat de VEB het met de volledige inhoud eens is. Zo maakt ook deze commissie zich schuldig aan de denkfout aandeelhouders verantwoordelijk te houden voor de zogenaamde jacht op "aandeelhouderswaarde op de korte termijn" – een per definitie onbestaanbaar begrip: aandeelhouderswaarde wordt gevormd door alle toekomstige kasstromen uit een onderneming en is dus bij uitstek een kwestie van de lange termijn.

Maar daar wil ik nu niet al te lang bij stilstaan. Eerlijk is eerlijk: de commissie geeft voldoende ruimte voor tegengeluiden tegen het populaire 'aandeelhouders-bashing'. Onder meer van de onverdachte bron Wim Kok ("De kwartaalcijferkoorts en alles daaromheen. Het was heel erg kort-ademig. Dat is niet de schuld van de aandeelhouders."). En, belangrijker, De Wit spaart eigenlijk geen enkele betrokkene. Vermakelijk – maar terecht – is bijvoorbeeld de zelfkastijding van de volksvertegenwoordigers: "De kamer heeft op het terrein van het financiële stelsel weinig geïnvesteerd in eigen kennisontwikkeling en onderzoek. Dit staat het voeren van een doorlopende, goed geïnformeerde dialoog met de regering en toezichhouders over de principes en hoofdlijnen van het financiële stelsel in de weg". Er zijn 150 exemplaren van de VEB Financiële Canon op weg naar het Binnenhof.

Ook behartenswaardig is een aanbeveling (nr. 18 van de 27) die nog geen publieke aandacht heeft gekregen, maar het niet verdient onopgemerkt weg te zinken. De commissie suggereert een zogenaamde 'legislative footprint' bij te houden bij wetgevingstrajecten, een systeem om in kaart te brengen welke partijen invloed hebben gehad op de totstandkoming van nieuwe regelgeving. Het zou een aanwinst zijn voor de Nederlandse democratie als bij ieder wetsvoorstel duidelijk wordt gemaakt welke teksten uit de koker van VNO NCW komen (meer dan u denkt, vermoed ik) en hoeveel bezoeken van banklobbyisten de penvoerende ambtenaren hebben gehad voor ze hun definitieve concept bij de minister hadden (idem). ■